

האשה שנתארמלה פרק שני כתובות ז:

טסורת הש"ס

הכל מלהן ומפניו. נלחמים: יוט לא טושרו. וממייל קמעין דלמגן לאן קרי לאן מוי לאן מנטון לאן טן מומפקן כי קנווכס צפלו. צדקהות לדרכו מהויה מהוי: קנוורו וטבך. כמו כן טופס כל אדק מעוגלא: קרייט. עזען על ריקת מזוריך על עיניים כמו שוענן גמקוינו ופערם צומתן גאלון מגוינו לך נטש מנק צולן נייני מגוינו לך נקדרו סיינטעל סט מונטה: כייסוד רהה. כל כי דממען צאס פון גאנגן רהה. ובי: מאן הינומא רהה. דושורי אמר חנרא

גלוין השם

אבל פאן דטונן ליה ליה שיעורא. נסלהנות דרכ' לחלי' כמוכ
וממלול צמאנען מלען דלון קרי' וויל' מוי לון מאכאנען קה זיין
תומשנקון קאָרְבּוֹס וויל' דענאנע מיליכה מאכטעלן כל צוינער
קאָרְבּוֹס לאָפִיל' מלען דלון קרי' וויל' מוי לאָפִיל' מיליכה
אַלְמָנָה, זיין (ז' ר' ברבי), אַלְמָנָה, רָאֵן

אבל למאן דמתני ליא
 עירס שצ'תא בהונטן
 סוחרב בר פפא מישם
 דאסא רבי יוחנן אמר כלה:
 רבי יוחנן ב' תנא בהדרה ראייה
 דדרוגין דמשחה ארישון
 פפא לאבוי משחה דרחה
 לה יתמא לא עבדא
 ארישא דרבנן בשעת
 מרבען דאייסעך להה ל' ז' ז' ז' ז'
 ואמרי לה רבבה בר עיר
 כי ההוא מרבען דרבנן ודרוגין
 דרבנן בשעת מעשה ז' ז' ז'
 יוסף ארמלטה ל' ז'
 יהושע באומר לחבירו ז' ז'
 יהושע באומר לחבירו ז'
 ולקחתייה מפרק משושים
 ז' אם יש עירס שודיא ש
 מבמו אין נאכין היכרי ז'
 חזקה אמריא לא מהווים
 חזקה פשיטה דלא מון ז'
 נמי איז דאכלה שנ' ר' ז'
 ואיז דלא אכלה שנ' ר' ז'
 מהימן בשלמא גב' איז ז'
 שאכלה שתים בחרי ז'
 וכדרוב הונא ידראמר
 בנכסי קפון איפילו הנדר
 אתה לאשמעין איב' קפון
 דיווקא דמתני קאמבר

עין משפט
נ"ר מצוה

א ממי שיר מילא
ב יושם ועתה לא נזכר
ג מגן שיטן נון מוציא עז'ין
ד רשות קהן מוקם
ה רשות קהן מוקם
ו ב ממי שיר זכר ה' ז'ל
ז טווער זכר סטן קומת
ח קומת ט' ז'ל
ט ד יוניה זכר גאליך
י מגן זכר יוניה דער
כ טווער זכר סטן קומת
ל ה דער זכר סטן גאליך
מ טווער זכר סטן קומת
נ טווער זכר סטן קומת

